

Kolumnin kirjoittaja tradenomi, kouluttaja **Terhi Mäkineniemi** on Turun seudun tradenomit ry:n perustajajäsen ja seuraa aktiivisesti ammattikorkeakoulutuksen kenttää.

Kolumniaan varten hän vaihtoi ajatuksia valmentavan psykologin, **Ilona Rauhalan** kanssa.

Työelämä ja hitaus eivät ole pari, vaan vastapari.

Tuhraaminen seis!

Valmistuminen on ammattikorkeakouluja yhdistävä kestoaihe, syystäkin. Itse sain paperini HAAGA-HELIAsta vuonna 2003, ja opilaitoksen näkökulmasta taisin olla ihanneopiskelija. Valmistuin 3,5 vuoden määräajassa, suoritin enemmän kursseja kuin tarvittiin. Olin puoli vuotta vaihdossa Tanskassa, kansainvälistymässä. Kun ympärillä kommoitiin pääasiassa englanniksi, sujui opiskelu suomeksi.

Neljänä iltana viikossa imin käsitteitä ja ammattisanastoa kuin sieneni. Opiskelin palveluiden tuotteistamista ja markkinointia. Tein sitä myös työkseni. Laajensin viitekehystäni, sovelsin ja kokeilin. Motivaatio oli huima. Ensimmäistä kertaa elämässä oli aikaa opiskella! Vain opinnäytetyötä pusertaessa usko valmistumiseen oli koetuksella. Tieteellinen kirjoittaminen harmaannutti hiuksia nopeammin kuin fyysinen vanhentuminen. Ystäville ei ollut aikaa – opinnäytetyön substanssiopettajalle ja ohjaajalle kyllä. Tutkintotodistus edusti väylää työelämään ja ammatilliseen mahdollisuuksien maailmaan. Kaikkihan sitä halusivat, valmistua.

Mutta kaikki eivät valmistu. Eivät määräajassa tai lisäajassa. Eivät lainkaan. Syitä on monia, eikä yksi syy kerro riittävästi. Jäin miettimään, miksi kannattaa valmistua ajoissa. Soitin psykologi Ilona Rauhalalle ja kysyin asiasta. Rauhala jos kuka tietää, sillä aikanaan hän toimi pitkään opintopsykologina.

Rauhala kannustaa jo opiskeluaikana hiomaan taitoja oppimaan oppimisessa. Kyky jäsentää asioita ja löytää oma oppimistyyli edistävät tiedon nopeaa omaksumista. Tätä työelämässä tarvitaan! Koulu ei valmista kaikkiin ammattitaitovaatimuksiin, ja moni hoksaakin vasta työssä toimialan kiemurat ja koukut. Samoin sen, miten selvittää niistä. Tämäkin on oppimista.

Rauhala muistuttaa myös, että valmistuminen aikataulussa, nopeasti, vie varmemmin työelämän porteista sisään. Siksi maleksiva ja hidas oppiminen tai ajan tuhraaminen opinnoissa eivät kannata. Tutkinnon suorittaminen on murunen ammattiin oppimista. Uusien asioiden nopea omaksuminen ja käytäntöön soveltaminen ovat työmarkkinoilla kultaa arvokkaampia. Työelämä ja hitaus eivät ole pari, vaan vastapari.

Opintojen aikana minulle tuottivat onnistumisen kokemuksia opettajien kannustus sekä ohjaus. Ne olivat merkittäviä tukipilareita opintojen loppuunsaattamiselle. On tärkeää, että AMK-rakennemuutoksen pyörytyksessäkin opettajille taataan edelleen resurssi opiskelijoiden ensisijaistamiseen kaikilla osa-alueilla: kohtaamisessa, neuvomisessa, urasuunnittelussa ja työnhaussa tukemisessa, koska kukaan ei yksin jaksaa. Keinoja siihen, miten ammattikorkeakoulu voisi olla opiskelijan kumppani arjessa, eikä niinkään kontrollitaho, tarvitaan edelleen lisää. □